

Aan De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Plein 2
2511 CR Den Haag

Datum 21 juni 2007

Ons kenmerk P/2007015163

Onderwerp Aansprakelijkheid en zorgplicht bij VN-operaties en
EU-waarnemersmissies

Met uw brief van 20 april 2007 (07-DEF-B-032) heeft u mij gevraagd om nadere informatie over de wijze waarop de volledige schadevergoeding voor militairen en hun nabestaanden, die (letsel-)schade lijden ten gevolge van de uitoefening van de militaire dienst onder buitengewone of daarmee vergelijkbare omstandigheden, wordt vormgegeven.

Ik heb u in mijn brieven van 14 februari en 11 april jl. medegedeeld dat deze kwestie nog onderwerp van overleg is in het Sector Overleg Defensie (SOD). Hieronder kan ik dan ook alleen ingaan op mijn visie op de wijze van vaststelling van de volledige schadevergoeding voor militairen. Uitgangspunt is de huidige uitvoeringspraktijk van letselschadeclaims binnen het ministerie van Defensie, die algemeen gangbaar is binnen de letselschadepraktijk. Waar ik spreek over de wijze van vaststelling van de volledige schadevergoeding van de militair bedoel ik ook de nabestaanden van een militair die onder buitengewone of daarmee vergelijkbare omstandigheden is overleden. Hieronder schets ik het kader van de volledige schadevergoeding van de militair die blijvend invalide is.

Bestuursrechtelijke schadevergoeding

De militair die schade lijdt in en door de uitoefening van de militaire dienst onder buitengewone of daarmee vergelijkbare omstandigheden kan op grond van de Kaderwet militaire pensioenen (KMP) aanspraak maken op een forfaitaire schadevergoeding. Deze forfaitaire schadevergoeding is opgebouwd uit een militair invaliditeitspensioen (MIP), een bijzondere invaliditeitsverhoging (BIV) en diverse voorzieningen en verstrekkingen.

Het MIP is een vergoeding voor de materiële schade die de militair ten gevolge van zijn invaliditeit lijdt. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het verlies van arbeidsvermogen.

De hoogte van het levenslange pensioen wordt vastgesteld aan de hand van de mate van invaliditeit, deze moet ten minste 10% bedragen en is gekoppeld aan de pensioengrondslag (de laatst genoten bezoldiging) van de betrokken militair. Het MIP komt pas na ontslag van de militair tot uitbetaling.

De BIV is een smartengeldvergoeding. Afhankelijk van de mate van invaliditeit (de ernst van het letsel) en de kans op herstel wordt de hoogte van de BIV bepaald. Ook hier is de pensioengrondslag en de mate van invaliditeit bepalend voor de hoogte van de uitkering. Bij 20% invaliditeit bedraagt de BIV 5% oplopend tot 40% BIV bij 100% invaliditeit.

De diverse voorzieningen en verstrekkingen zijn onder te verdelen in leef- en werkvoorzieningen. Gedacht moet dan worden aan het vergoeden of verstrekken van tegemoetkomingen in kosten van woningaanpassing, medische verzorging, extra vervoerskosten, hobbykosten, geneeskundige hulpmiddelen etc. Verstrekking kan ook in natura plaatsvinden. Met deze vergoedingsregelingen wordt sinds 1966 uiting gegeven aan de verzorgingsgedachte en wordt beoogd de schade die een militair lijdt zo volledig mogelijk te vergoeden. Het enkele causale verband tussen de geleden schade en de uitoefening van de militaire dienst is voldoende om een aanspraak op grond van de KMP te krijgen. Het MIP en de BIV worden vanuit de verzorgingsgedachte levenslang maandelijks uitbetaald.

Civielrechtelijke schadevergoeding

In het civiele recht is een werkgever gehouden de door zijn werknemer geleden schade te vergoeden als hij aansprakelijk is, dat wil zeggen als de werkgever onrechtmatig heeft gehandeld. De hoogte van de schadevergoeding wordt vastgesteld aan de hand van de regels van titel 10 van boek 6 van het Burgerlijk Wetboek. Het doel van het vergoeden van schade is om het slachtoffer (financieel) in dezelfde situatie te brengen als wanneer het ongeval niet had plaatsgevonden. Het uitgangspunt in het civiel recht is het begroten van de concreet geleden schade. Per individu wordt gekeken naar bijvoorbeeld wat de carrièrekansen zouden zijn geweest zonder het ongeval, welke kosten hij na het ongeval moet maken, omdat hij zelf geen werkzaamheden meer in en om zijn huis kan verrichten en de omvang van zijn immateriële schade, het smartengeld. De aldus vast te stellen bedragen worden doorgaans in een bedrag ineens uitbetaald.

Een volledige schadevergoeding heeft betrekking op de civiel rechtelijke schadevergoeding. Immers als de aanspraken op basis van de KMP, de bestuursrechtelijke schadevergoeding afdoende is, zal er geen aanvullende claim worden ingediend.

Volledige schadevergoeding

Om de restschade te kunnen vaststellen dient er dan ook een vergelijking gemaakt te worden tussen de schadeloosstelling die een militair op basis van de KMP ontvangt en de civielrechtelijke schadevergoeding die verschuldigd is als de schade met analoge toepassing van het burgerlijk wetboek wordt begroot. Deze vergelijking kan men maken door de totale waarde van de periodieke rechtspositionele aanspraken te kapitaliseren. Het alsdan vast te stellen totaal aan bestuursrechtelijke aanspraken kan men vergelijken met het totaalbedrag dat conform de civielrechtelijke schadevergoeding is verschuldigd. Zijn de bestuursrechtelijke aanspraken hoger dan zal er geen verrekening plaatsvinden. Als blijkt dat het totaal aan rechtspositionele aanspraken lager is dan het totaal aan civielrechtelijke aanspraken dan wordt dit verschil als restschadevergoeding uitgekeerd. Dit kan pas worden vastgesteld als vaststaat dat de mate van invaliditeit niet meer wijzigt, als er dus een medisch stabiele situatie is.

Aldus wordt recht gedaan aan de aanspraak op volledige schadevergoeding waarin rekening wordt gehouden met de rechtspositionele aanspraken. Voortaan zal voor militairen gelden dat bij letselschade of overlijden ten gevolge van de uitoefening van de militaire dienst onder buitengewone of daarmee vergelijkbare omstandigheden voor een volledige schadevergoeding geen aansprakelijkstelling meer nodig is. Voor alle helderheid hieronder vallen eveneens de VN-operaties en de EU-waarnemersmissies. De restschade wordt voortaan binnen de KMP meegenomen. Dit geldt alleen voor ongevallen die plaats hebben gehad op of na 1 juli 2007. Recent heeft de Centrale Raad van Beroep een uitspraak 26 april 2007 (LJN BA 4539) gedaan dat een bevoegd gezag dat zijn ambtenaar tewerkstelt bij een andere instantie of bedrijf - ongeacht de mate van zeggenschap over desbetreffende ambtenaar - aansprakelijk is indien bij die andere instantie of dat andere bedrijf de zorgplicht jegens de ambtenaar niet wordt nagekomen. De nieuwe regeling voor volledige schadevergoeding is in lijn met deze uitspraak.

De hierboven beschreven wijze van berekening van de omvang van de schadevergoeding vormt het uitgangspunt voor de berekening van de volledige schadevergoeding, waarover overleg gevoerd wordt met het SOD. Na afronding van dit overleg zal ik u informeren over de uitkomsten.

DE STAATSSECRETARIS VAN DEFENSIE